

DOSYA/BELGE**SAĞLIK BİLİNCİ VE MEDYA
TOPLANTILARI***

Sağlık ve tıp alanındaki haberciliğin önemi, uygulamada yaşanan sorunlar Türk Tabipleri Birliği(TTB) ile Eğitim Sağlık Muhabirleri Derneği (ESAM)'ni, bu alanda yapılara ilişkin kuralların belirlenmesi ve karşılıklı bilgi ve deneyim paylaşımı amacıyla bir dizi toplantılarla bir araya getirdi. Bu toplantılara ele alınan konuların uzmanları dışında sağlıkla ilgili kamuoyuna bilgi sunan kişiler ve ilgilenen hekimlerle, sağlık alanında uzmanlaşmış ya da uzmanlaşmaya karar vermiş, okullu haberciler katıldı.

I. TOPLANTI

Toplantılar ilk kez 18-19 Haziran 1999'da gerçekleştirildi. Bir ilaç firmasının gönüllü desteği ile başlatılan etkinlik, bu alanda bir birikim ve deneyim oluşmasını da sağladı. Toplantıların temel amacı daha doğru bir habercilik yapmak için gerekli temel bilgileri tamamlamaktır. Tıp ve gazetecilik alanlarının etik kural ve ilkelerini birlikte ele alan bir gazetecilik etkinliğini süreç içinde yaratmak ve bu alanda olan bitenin kamuoyuna doğru bir şekilde ulaşmasını sağlamaktır.

18-19 Haziran 1999 tarihlerinde yapılan ilk toplantıda "sağlık haberciliği" konusu ele alındı. Toplantı içeriğinin tümü bir kitapta ilgililere sunulan bu toplantının sonucunda başlığı "**Halkın Yararı İçin Sağlık Haberciliği Bildirgesi**" olan bir bildirge yayınlandı. Bildirge metni aşağıdadır:

"Türkiye'de sağlık alanının giderek büyüyen, karmaşıklaşan, çözüm bekleyen sorunları olduğunu bilerek;

Daha sağlıklı bir toplum için "iyi hekimlik" ve "iyi gazetecilik" yapmanın gerekliliğine inanan bir grup bilim adamı, gazeteci ve hekimin katılımıyla gerçekleşen toplantıda (Sağlık Bilinci ve Medya Toplantısı, 18-20

*1999 yılından bu yana Türk Tabipleri Birliği (TTB) ile Eğitim Sağlık Muhabirleri Dergi (ESAM) tarafından periyodik olarak düzenlenen "Sağlık Bilinci ve Medya Toplantıları" dizisinin, toplantı sonu hazırlanan bildirilerinin biraraya getirilmesiyle oluşturulmuş kolektif bir derlemedir.

Haziran 1999 Düzenleyenler: TTB, ESAM ve TÜBİTAK Sağlık Bilimleri Araştırma Grubu), *sağlık haberciliği tartışılmış ve aşağıdaki sonuçlara varılmıştır:*

1. Sağlık haberciliği alanında önemli sorunlar yaşanmaktadır: Türkiye'de haber oluşturma kararı, haberin kaynağı, medyada yer alması ve halkın haberlerden yararlanmasında sorunlar vardır. Ajans, dergi, tv ve gazetelerde çalışan haberciler sağlık haberlerini yaparken farklı sorunlar yaşamaktadır.

2. Sağlıkta uzmanlaşma desteklenmelidir: Sansasyondan uzak, doğru sağlık haberciliği için tüm yayın kuruluşlarında alanında uzman sağlık muhabiri istihdam edilmelidir. Sağlık haberlerinin yer aldığı sayfaların editörleri de sağlık haberleri konusunda ilgili meslek kuruluşları tarafından bilgilendirilmelidir.

3. Sağlık habercisinin haber yapma özgürlüğüne yönelik hiçbir baskıya izin verilmemelidir: Hangi konunun haber yapılacağına sağlık muhabiri karar vermelidir. Bu konuda habercinin bağımsızlığını etkileyecek hiçbir girişime olanak verilmemelidir. Ancak haberin önceliği konusunda haber kaynağının da görüşü önemsenmelidir. Halkla ilişkiler firmaları da sağlık habercileriyle olan ilişkilerinde hem gazetecilik, hem de halkla ilişkiler etiği kurallarına saygılı davranmalıdır.

4. Sağlık haberlerinin sorumluluğunu sağlık habercileri taşımaktadır: Sağlık haberlerinin basında yer alması aşamasında haberci dışındakilerin etkin olması engellenmelidir. Bunun için en iyi yöntem bir sağlık sayfası veya tv için sağlık saati bölümlerinin ayrılması ve sorumluluğunun sağlık habercisine verilmesidir.

5. Sağlık habercileri yalnız haber üretmekle sorumludurlar: Sağlık habercileri çalıştıkları yayın kuruluşlarında "bağımsız haber üretme" görevlerini etkileyecek hiçbir konuda görevlendirilmemeli ve bu konuda baskı altına alınmamalıdır.

6. Sağlık habercileri için bir bilimsel danışma havuzu oluşturulmalıdır: Haberin oluşturulması hazırlayanın

sorumluluğu altındadır. Ancak bu aşamada haberci-bilim adamı-hekim işbirliğini sağlayacak mekanizmalar geliştirilmelidir. Türk Tabipleri Birliği ve uzmanlık derneklerinde dağlık muhabirlerinin danışabileceği birimler oluşturulmalıdır.

7. Sağlık alanındaki haber kaynakları da eğitilmelidir: Haber kaynağı olabilecek bilim insanları ve hekimler de bu haberi oluşturacak kişilere en doğru, en yetkin şekilde katkıda bulunmak üzere eğitilmelidir. Bu eğitim mezuniyet öncesi dönemde verilmeli, mezuniyet sonrası için sürekli eğitim olanakları ESAM ve iletişim fakülteleri işbirliği ile TTB tarafından sağlanmalıdır.

8. Sağlık muhabirliği iletişim fakültelerinde ayrı bir ders olarak kabul edilmelidir: Sağlık haberciliği ayrı bir alan olarak tanınmalı, gazetecilik eğitimi sırasında iletişim fakültelerinde bu eğitim verilmelidir. Bu konuda meslek birliklerinden yararlanılmalıdır.

9. Sağlık muhabirlerine sürekli eğitim olanağı yaratılmalıdır: Sağlık haberciliği alanında çalışan gazetecilerin "sağlıkta öncelikli gelişmeler, eğilimler" gibi konularda eğitimleri, TTB ve iletişim fakültelerinin katkılarıyla ESAM tarafından yapılmalıdır.

10. Tıbbi dergilerdeki araştırmaların haber kaynağı olarak kullanılması sağlanmalıdır: Haber kaynağı olarak yöneticiler, hekimler, bilimsel dergiler ve çoğunluğu dış basından olmak üzere çeviri yayınlarla internet kullanılmaktadır. Yazıları denetlenmiş tıbbi dergiler en doğru haber kaynağı olabilir. Bu amaçla, Türkiye'de çıkan pek çok tıbbi dergideki bilimsel yayınların halkın yararına kullanılması için TTB, TÜBİTAK ve uzmanlık dernekleri tarafından basın bültenleri hazırlanması sağlanmalıdır. Bu bültenler halk sağlığı açısından öncelikli, güncel ve en fazla sayıda kişiyi ilgilendirecek konular hakkında olmalıdır.

11. Sanayi Bakanlığı Tüketiciyi Koruma ve Reklam Kurulu'nun etik ilkelerinde uymayanlara verilen cezalarla ilgili yapılacak haberler caydırıcılık taşıyacaktır.

12. Sağlık habercisi ile haber kaynağı, alanlarındaki etik kuralları düzenleyen bildireleri dikkate almakla yükümlüdür: Türkiye Gazetecileri Hak ve Sorumluluk Bildirgesi, TTB Tıp Meslek Ahlak Kuralları ve Eğitim ve Sağlık Muhabirleri Derneği Etik ilkeleri sağlık haberlerindeki etik sorunların önlenmesi için önemli belgelerdir. Bunların uygulanması herkesin sorumluluğu ve ödevidir. Bu kuralları ihlal edenler meslek kuruluşları ve birliklerince kamuoyuna açıklanmalıdır.

II. TOPLANTI

Sağlık Bilinci ve Medya toplantılarından ikincisi tıbbın bazı özel konularına ilişkin olarak gerçekleştirildi. Bu konular arasında "Kan bankacılığı ve transfüzyon", "Dermatoloji", "Plastik cerrahi", "Enfeksiyon hastalıkları" yer alıyordu. Seçim yapılırken, medyanın ilgisi ile yaşanan bazı sorunların varlığı belirleyici olmuştu. Yapılan toplantıda öncelikle; bu alanlarda, gündelik dilde kullanılan deyim ve sözcüklerin bilimsel karşılık, tanım ve anlamları ele alındı. Ardından bu alanların genel bilgisi verildi ve gelişmeler aktarıldı, daha sonra da basında yer alan yayın ve haberler değerlendirilerek yanlışları ortaya konuldu.

III. TOPLANTI

Üçüncü toplantı da, 28-30 Temmuz 2000 tarihlerinde İstanbul Durusu Beldesi'nde düzenlendi ve "İlaç ve Medya İlişkisi" konulu toplantıda ilaçla ilgili haber, reklam ve tanıtımlar masaya yatırılarak tartışıldı. Bu toplantının tüm kayıtları önceki iki toplantıda olduğu gibi kitap haline getirildi. Toplantı sonucunda bir bildirme hazırlandı ve kamuoyuna iletildi.

3. TOPLANTI SONUÇ BİLDİRGESİ

Eğitimli gazeteci sağlıklı haber anlayışını ve sağlık haberlerinin kamu yararı bilinciyle yapılmasını savunan Eğitim ve Sağlık Muhabirleri Derneği, Türk Tabipleri Birliği ile aynı yaklaşım ve düşüncüyü benimseyen bilim insanları Sağlık Bilinci ve Medya Toplantısı'nın üçüncüsünde bir araya geldiler.

Karşılıklı olarak deneyim ve birikimlerini birbirlerine aktaran gazeteci, hekim, diş hekimi ve eczacılar bu toplantı sonucunda üzerinde birleşilen önemli konuları ülkemiz kamuoyuna ve tüm ilgililere duyurmayı zorunluluk saymışlardır.

İlaç sağlık açısından vazgeçilmez bir üründür: İlaç insan sağlığı, dünya ve ülke ekonomisi açısından önemli ve diğer tüketim araçlarından farklılıkları olan bir üründür. Bu nedenle ilaçla ilgili kamuya yönelik her türlü yayın, bilinçli bir şekilde yapılmalıdır. Tüm insanların her konuda bilgilendirme ve haberdar olma hakları vardır. Kamu yararı açısından çok önemli ve vazgeçilmez olan bu hakkın kullanımı ilaçla ilgili konularda da geçerlidir. Ama çok daha fazla özen gösterilmesi gereklidir.

İlaç haberlerinde önce zarar verme ilkesi benimsenmelidir: İlacın araştırılmasından, son kullanıcının tüketimi ve sonrasında ortaya çıkabilecek etkileriyle ilgili tüm bilgiler doğru habercilik ilkelerinin ışığında; bilimselliğin gereğini yerine getirir şekilde verilmelidir.

Bu sunuşta yalnız kamu yararının gözetilmelidir. İlaçla ilgili olarak kamuoyuna sunulacak her bilginin, konuyla ilgili her kesim açısından olumlu ve olumsuz sonuç ve etkileri olacağı unutulmamalıdır. Temel olarak **en çok yarar, en az zarar ilkesi** benimsenmeli, tıp biliminin uygulamasında önceliği olan "**önce zarar verme**" ilkesi haber hazırlayıcı ve sunucuları tarafından da dikkate alınmalıdır.

Gazeteci daha çok kar etme anlayışına alet olmamalıdır: İlaç sektöründe gelişen teknolojinin sağladığı olanaklar sayesinde insan ömrünün daha kaliteli ve daha uzun olması yolunda önemli adımlar atılmıştır. Ancak dünya internet gibi iletişim olanaklarıyla global bir köy haline gelirken sağlık alanındaki eşitsizlikler giderek büyümektedir. İlaç sektöründe bir ilacın geliştirilmesi için en az 12 yıl bir süre geçmekte ve maliyet 500 milyon doları bulmaktadır. Yapılan yatırımın büyüklüğü ve ilacın vazgeçilmezliği ortadadır. Bu nedenle daha fazla kar elde etme anlayışı nedeniyle özellikle Türkiye gibi ülkelerde ilacın gereksiz tüketimi söz konusu olabilmektedir. Bu

yüzden haber kaynağı ve gazeteci ilacın gereksiz tüketimine yol açacak haberlere aracı olmamalıdır.

İlacın gereksiz tüketimi önlenmelidir: Ülkemizde ilacın asıl alıcısı kamu sosyal güvenlik kurumları aracılığıyla devlettir. İlaç harcamaları başka ülkelere kıyasla ülkemizde daha fazladır. İlacın akılcı kullanımı herkesin yararınadır. Gereksiz ilaç tüketiminde birçok faktör etkilidir. Türkiye’de sağlık alanında standart ve rehber tedavi şemaları ortaya konulup yaygınlaştırılmamıştır. Hekimlerin ilaçla ilgili bilgileri değişik nedenlerle sürekli ve etkin bir biçimde yenilenmemektedir. Toplumun genel eğitim düzeyindeki düşüklük, etkin bir sağlık organizasyonunun olmayışı, sağlık hizmeti veren sağlık çalışanlarının bir kesiminin temel eğitimlerindeki eksiklikler, temel eğitim sonrası sürekli eğitimin ise çok az olması bunların başlıcalarıdır. İlacın gereksiz tüketiminde ticari amaçlı etkilenmeler ve kazancı artırmaya yönelik tıbbi olmayan faaliyetlerin de olumsuz etkilerde bulunduğu gözlenmiştir.

Sağlık habercilerinin sorumluluğu büyüktür: İlaç endüstrisinin daha çok kar etmesinin bir gereği olarak ürün ve üretimle ilgili bilgiler, hem hastalara ve hem de bu hastalara hizmet veren sağlık personeline ulaştırılmaya çalışılmaktadır. Bilimsel ve geleneksel yolların yaygın olmayışı üreticileri yeni medyalar aramaya itmektedir. Bu bağlamda bilgiyi tüm topluma en hızlı, en yaygın ve en ucuz iletme yolu kamu iletişim araçları olduğu için ilaç alanında da bu yolun kullanılması tercih edilmektedir.

Dolayısıyla her düzeydeki medya görevlilerinin bu anlamdaki sorumlulukları çok büyüktür. Bu sorumluluğun önemli bir bölümünü de sağlık habercileri üstlenmektedir. Ancak en az sağlık habercileri kadar onların haberini yaptığı konularla ilgili haber kaynaklarının düşünce, yaklaşım, tavır, istem ve sunuşları da bu haberlerin hazırlanması ve yayınlanmasında önemli olmaktadır.

İlacın üretiminin iyi üretim ilkelerine, sunum ve tüketiminin de insan sağlığı ve kamu yararına uygun olup olmadığının ortaya konulmasında; yani yetersiz olduğu ortaya konulan denetim süreçlerinde, basının kamu adına önemli bir işlevi olduğu açıktır.

İlacın tanıtımı yasalarla sınırlandırılmıştır: İlaç tanıtımı konusunda dünyada ve ülkemizde konulmuş kurallar ve ilkeler vardır. Bu kurallar değişik mekanizma ve süreçler sonucunda ortaya çıkan yaptırımlara bağlanmıştır. Ülkemizde ilacın reklamı ve doğrudan halka tanıtımı, yasalar tarafından engellenmiştir. Ancak bu tanıtımın doğrudan halka yapılmasının bazı yolları da vardır. Örtülü reklamlar ve reklam niteliği ağır basan habere benzetilerek yapılan yayınlar medyanın kendi özdenetimini yaparak engellemesi gereken yollardan bazılarıdır. Kamu yararını göz önüne alan bilinçli basın bu tür tuzaklara düşmemesi ve böyle amaçlara alet olmaması önemlidir.

Halkla ilişkiler firmaları da ilaç konusunda etik kuralları gözetmelidir: Halkla ilişkiler konusunda görev yapan kurumlar, ilaç sektörü ile medya arasında üstlendiği

işlev nedeniyle bu süreçlerde önemli rol oynamaktadırlar. Süreçte yer alan her mesleki kesim için geçerli olduğu gibi, bu kuruluşların da etik kuralları gözetmesi ve özdenetimini yapması ilaç konusunda yapılan yayınlarda kamu yararını yükseltecektir.

Bu bağlamda ilaçla ilgili tüm süreçlerde yer alan her kesim yasalara uygun davranmalı, toplumsal sorumluluğunu yerine getirmeli, ülkenin somut gerçeklerini göz önünde tutmalı, etik ve mesleki kurallara uygun davranmalıdır.

Yanlış, eksik, kasıtlı, kamu yararı dışında başka amaçlar güden, her anlamda kirlilik yaratan, kanıtlanmamış, üstünkörü hazırlanmış haberlerden, kaynağından sunumuna hatta alıcısına kadar herkesin sorumluluğu olduğu bilinmelidir.

Bütün bu bilgilerin ışığında bir kez daha aşağıdaki noktaları vurgulamayı gerekli görüyoruz:

- Gazeteciler doğruları ve yenileri kamu yararını göz önüne alarak kamuoyuna bildirme göreviyle yükümlü bir meslek grubudur.

- Basın mensubu bilgiyi kamuoyuna sunmak, yalnız doğruları yazmak, bir anlamda olaylara ve habere karşıdan bakabilmek, toplumsal muhalefetin sözcülüğünü üstlenmekle sorumludur. Yenilikleri ve gelişmeleri tüm topluma olası yarar ve zararlarını gözeterek, herhangi bir konuda ortaya çıkan karşıtlıklarda farklı görüşleri sunanların düşüncelerini toplum yararını gözeterek sunmak zorundadır.

- İlaç haberlerinde bulunması gereken asgari unsurlar ve kurallar somut olarak tanımlanmıştır. Her gazeteci bunlara titizlikle uymalıdır.

- Bilimde mucize yoktur. Topluma yanlış umutlar ve beklentiler doğuracak haberler ve yazılar kadar, umutla süren yaşama isteğini kırarak haber ve yazıların yer almaması da dikkat edilmesi gereken noktalardan birisidir.

- Doğru habere ulaşmada haberci kadar haber kaynağının eğitimi de önemlidir.

- Habercilerin ilaç firmaları ve arada yer alan halkla ilişkiler şirketleriyle ciddi bazı sorunları vardır. İlaçla ilgili yasalara aykırı reklam boyutuna taşan bilgiler firmalar ve halkla ilişkiler şirketleri tarafından gazetecilere ulaştırılmakta ve haber olarak çıkması için gazetecilere baskı yapılmaktadır. Halkla ilişkiler firmaları da temsil ettikleri firmaların etiğinden sorumlu olduklarını unutmamalıdır.

- Haber olacak bilginin verilmesi sırasında kullanılan araçlar, verilen ve verilmeye çalışılan bazı karşılıklar habercilik ve meslek etiğini zorlayacak boyutlara ulaşmıştır ve rahatsızlık yaratmaktadır.

IV. TOPLANTI

Toplantılar sonraki yıllar içinde de sürdürüldü. 27-29 Temmuz 2001 tarihlerinde Bolu Abant'ta bu toplantıların dördüncüsü düzenlendi. Bu toplantıda "Sağlık hizmet ve

finans sistemleri" ele alındı ve yaşanan durum tanımlanarak nelerin yapılması gerektiği ortaya konuldu.

Bu toplantıların sonucunda ortaya konulan "sonuç bildirgeleri" alana ilişkin olarak yaptığı saptama ve iş tanımlarıyla, süreç içinde bir bu alanın herkesçe temel alınması gereken başlıklarını ifade eden bir rehber olma niteliğindedir. Eğer sağlıkla ilgili olarak yapılan habercilik sırasında bu toplantılarda ortaya çıkan ve bildirgelerle ortaya konulan değerlere gerektiği biçimde sahip çıkılsa, belirlenen kurallara herkes tarafından uyulsa ortaya çok önemli sonuçlar çıkabilir. Bu bağlamda dördüncü toplantının bildirgesinin içeriğinin tartışılması oldukça önemlidir.

4. TOPLANTI SONUÇ BİLDİRGESİ

1. Sağlık Bilinci ve Medya Toplantılarının kapsamı genişliyor: Sağlık Bilinci ve Medya toplantılarının dördüncüsünde de bilgi ve deneyim paylaşımının yaygın medyanın merkezi durumunda olduğu için İstanbul'dan katılan sağlık habercileriyle sınırlı kalmasının aşılması hedeflendi. Toplantının Anadolu'nun yerel basın temsilcilerinin de katılımına açılması, bu alanda çalışanların birliktelik ve dayanışmalarını güçlendirdi. Çağrı ile olsa da ve somut çalışma koşulları nedeniyle sağlık alanı dışında da habercilik görevlerini yapma durumunda olan Anadolu'nun yerel medya temsilcileri ve habercilerinin; böyle bir etkinliğin yaygınlaşarak gelişmesi doğrultusunda bir talep oluşturmaları, düzenleyici olarak bizlerin yanında eski katılımcıları da sevindirdi.

2. Sağlık hizmeti almak vazgeçilmez bir insan hakkıdır: Sosyal devletin asli görevi vatandaşlarına eşit sağlık hizmeti sunmasıdır. Sağlık habercileri toplantısının sonunda; gerek dünya, gerekse ülkemiz ölçeğinde sağlık hizmeti almanın tüm insanların, insan olmaktan kaynaklanan doğal, vazgeçilmez ve yerine başka bir şey konulamaz bir hak olduğunun bir kere daha vurgulanmasının gerektiğine karar vermişlerdir.

3. Sağlık sisteminin önemli sorunlarından biri kötü yönetimdir.

4. Sağlık hizmeti tüm nüfusa yönelik, sağlıklı koruyucu, geliştirici, eşitlikçi, paranın bir ayrıcalık yaratmadığı toplumun denetimi ve katılımıyla sürdürülebilir hizmet olmalıdır. Gelişmiş bir toplumda 'Çağdaş sağlık hizmeti'; nüfusa dayalı ve tek merkezli bir şekilde örgütlenmiş, herkesi kapsayan ve herkesçe ulaşılabilir olmalı, koruyucu, geliştirici, tedavi ve esenlendirme hizmetlerini kapsayacak şekilde verilmelidir. Sağlık hizmetinin halkın gereksinim ve önceliklerine yönelik olarak sunulan, eşitlikçi, para ögesinin olumlu ya da olumsuz bir ayrıcalık yaratmadığı ve toplumun denetimi ve katılımıyla sürdürülebilir bir hizmet olacağı toplantı sonunda sağlık habercilerince bir kez daha kavranmıştır. Bu yaklaşımda hastanın değil, insanın tüm çevresiyle birlikte

hizmetin temel bir unsuru olduğu, onun katılımı olmadığı sürece hizmetin gerektiği gibi gerçekleşmeyeceği ortaya çıkmıştır."

5. Türkiye'deki sağlık sistemi içindeki hizmet ve finansman modelleriyle ilgili yaşanan sorunların çözümlenmesi için kamu yararını hedef alan sağlık habercilerine önemli görevler düşmektedir.

6. Türkiye'de sağlık hizmetlerinin asıl sunucusu kamudur. Haberlerde kamu sağlık hizmetini olumsuz etkileyecek içerikte anlam ve sonuç çıkacak haberlerin yapılmamasında görüş birliğine varılmıştır.

7. Özel sağlık kuruluşlarının hizmetleriyle ilgili toplumun bilgilendirilmesi, verilen hizmetlere ilişkin kamu adına denetiminin yapılması da sağlık habercilerinin görevleri arasındadır.

8. Görevlerini basın ahlakının ve sağlık muhabirliğinin etik kurallarına uygun yapan sağlık habercileri sağlık hizmetini bütünleyen temel bir unsurdur.

9. Sağlık alanındaki kişi ve kurumların açık ya da gizli reklamlarının önlenmesinde görev meslek örgütleri ile sağlık habercilerindedir. "En, tek, mucize, son" başlıklarını taşıyan haberler yapılmamalıdır: Sağlık hizmeti veren kişi ve kurumlara ilişkin kamuya ulaşacak bilgilerin açık ya da gizli reklam niteliğinde olmasının önüne geçilmesinin en başta ve ilk önce sağlık alanında habercilik ve yayıncılık yapan kişi ve kurumlarla, onların örgütlerinin görevi olduğu ortaya konulmuştur. Bu anlamdaki denetimin alanın hizmet ve iletişim unsurlarının ortak görevleri olduğu gerçeğinde, dolayısıyla mutlak bir işbirliğinin gerektiği noktasında benzer düşünceler paylaşılmıştır.

10. Sağlık habercileri ile sağlık alanında görev yapan mesleklerin etkin işbirliği halkın sağlıklı haber alma hakkına katkıda bulunacaktır: Sağlık haberciliğinin işlerliğinde alanın tüm taraf ve unsurlarının kamu yararını gözetmesi esastır. Habercilerin ve sağlıkla ilgili meslek üyelerinin birbiriyle çatışmayan evrensel etik ilke ve kurallarının ışığında yapacakları işbirliği daha iyi, doğru ve güzele doğru gelişme sağlayacaktır. Bunu sağlayacak, işbirliği ve paylaşım ve ortak çalışma anlayışının egemen kılınmasında uzlaşmıştır.

V. TOPLANTI

Son toplantı ise 16 Ekim 2002 tarihinde toplantının düzenleyicileri arasına katılan İstanbul Tabip Odası'nda gerçekleştirilmiştir. 2. toplantıda olduğu gibi tıbbın özel bir konusu ve alanı ele alınmıştır. Türkiye Psikiyatri Derneği'nin katkı ve katılımıyla gerçekleşen bu toplantıda "Psikiyatri" konusu tüm boyutlarıyla ele alınmış, sağlık habercilerinin bilgileri tazelenmiş, bu alanda verilen hizmete ilişkin bilgiler ortaya konulmuş ve bu alanda yapılacak habercilik sırasında göz önünde tutulması gereken ilkeler belirlenmiştir.